

Súd: Okresný súd Svidník
Spisová značka: OT/6/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8614000013
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 05. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Ivo Maruščák
ECLI: ECLI:SK:OSSK:2014:8614000013.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Svidník, samosudcom Mgr. Ivom Maruščákom, na hlavnom pojednávaní konanom dňa 7. mája 2014 vo Svidníku v trestnej veci takto

r o z h o d o l :

obžalovaný:

O. Č. W. O. D. W., E.. XX.XX.XXXX vo Svidníku, trvale bydlisko
P. XX, okr. Svidník, nezamestnaný,

u z n á v a s a v i n n ý m, že

dňa 17.02.2014 v čase o 23.00 hod. v rodinnom dome v mieste trvalého bydliska v P. XX, okr. Svidník, po požití alkoholických nápojov a predchádzajúcom konflikte, fyzicky napadol svojho otca O. Č. takým spôsobom, že ho päťami udieral do oblasti hlavy a opakovane kričal, že ho zabije, pričom mu spôsobil ľahké zranenie a to pomliaždenie nosa a tváre vľavo a odreninu ľavého predlaktia s dobou liečenia do 7 dní, čím u neho vzbudil dôvodnú obavu a o jeho život a zdravie, že svoje vyhrážky aj uskutoční,

t e d a

inému sa vyhrážal smrťou takým spôsobom, že to mohlo vzbudiť dôvodnú obavu a čin spáchal na chránenej osobe ,

č í m s p á c h a l

prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Tr. zákona, na chránenej osobe podľa § 139 ods. 1 písm. c/ Tr. zákona.

r o z h o d o l :

Podľa § 360 ods. 2 Tr. zákona s použitím § 37 písm. m/ Tr. zákona, § 38 ods. 2, ods. 4 Tr. zákona trest odňatia slobody v trvaní 16 (šestnásť) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a/, ods. 4 Tr. zákona súd obvineného na výkon uloženého trestu odňatia slobody zaraduje do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 73 ods. 2 písm. d/ Tr. zákona súd u k l a d á ochranné liečenie protialkoholické ústavnou formou.

o d ô v o d n e n i e :

Dňa 19.02.2014 podal Okresný prokurátor vo Svidníku na obv. O. Č. obžalobu pre skutok právne kvalifikovaný ako prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Tr. zákona.

Na hlavnom pojednávaní bolo vykonané dokazovanie výsluchom obžalovaného a svedkov O. Č. S., D. Z., A. Č. W. W. Č. a čítaním listinných dôkazov odborného lekárskeho vyjadrenia a zápisov o dychovej skúške, pričom bol zistený totožný skutkový stav, ako bol prezentovaný v obžalobnom návrhu.

Obžalovaný O. Č. v prípravnom konaní uviedol, že to čo sa medzi ním a otcom stalo môže byť pravda v tom smere, že napadol otca a mohol sa mu aj vyhrážať, ale pre opitost' a rozrušenie si to nepamätá. Celý problém vznikol potom, čo sa pohádal so svojou vtedajšou priateľkou D. Z. a jeho otec to chcel riešiť, pričom on naňho začal kričať a otec mu to opätovoľ a súčasne ho aj raz alebo dvakrát udrel rukou do oblasti tváre, nato sa nazlostil a začal otca udierať päťami do oblasti hlavy, teda aj tváre, otec sa po útoku otočil a oznámil, že ide volať políciu, načo mu mal povedať, že už bude pokojný, avšak kopol súčasne do vonkajších dverí, v ktorých stál otec, ten vyšiel z domu von a sestra A. mu podala telefón, z ktorého zavolať políciu. Zopakoval, že si nepamätá, aby sa niekomu vyhrážal zabitím, súčasne pripustil, že to môže byť pravda, lebo bol opitý a rozčúlený a celkom presne si to nepamätá. Na hlavnom pojednávaní svoju výpoveď upravil tak, že otcovi taktiež opätovoľ útok jedným alebo dvoma údermi, nič viac, lebo ich už rozdelili a to konkrétne mama, mohla to vidieť aj sestra A., ako aj priateľka Z., či však aj celé jeho napádanie sa s otcom, to určite nevie, ale určite sa nikomu nevyhrážal a po výpovedi svojho otca tvrdil, že síce tam padli slová, zabijem, ale určite neboli adresované otcovi, ale to hovoril na seba.

Svedok poškodený O. Č. st. v prípravnom konaní uviedol, že jeho syn, teda obžalovaný, v značnej miere požíva alkoholické nápoje, v dôsledku čoho sa potom správa vulgárne a je agresívny. V uvedený večer sa vrátil v čase okolo 22.45 hod., bol podnapitý, asi po polhodine prudko otvoril dvere von z izby, kde bol spolu z priateľkou Z., s tým, aby ju vyhodili z domu, že sa ho bojí, šla to riešiť manželka W. W. B. A., počul však po krátkej chvíli krik a buhot, preto prišiel do synovej izby, kde mu hneď začal vyčítať, ako sa správa, on však zareagoval tak, že ho hneď začal päťami udierať do oblasti hlavy a kričal naňho, že ho zabije. V tej chvíli sa zľakol, dostal strach, nakoľko vie aký je jeho syn v stave opitosti. Manželka W. a dcéra A. sa mu snažili pomôcť a to tak, že sa ho snažili od neho odstrániť, no ten sa aj naďalej snažil, aj cez nich ho napadnúť, preto požiadal dcéru A., aby mu podala telefón, aby zavolať políciu, lebo syn v agresívnom správaní a vyhrážaní sa stále neprestával, ani potom, čo ich rozdelili a on odišiel z obývačky na chodbu. Aj keď už bol vonku pred domom, bál sa ísť dnu, aby ho opäť fyzicky nenapadol, lebo keď sa rozčúli, tak má veľkú silu. Keďže sa ho skutočne bál, preto volal políciu.

Na hlavnom pojednávaní, však svoju výpoveď svedok poškodený O. Č. st. zásadne zmenil. Keď začul krik zo synovej izby, že sa háda so svojou priateľkou upozornil ho, aby nerobil hluk, nato dal synovi dve facky po tvári, obaja mali vypité. On mu útok opätovoľ, udrel ho len raz a to tak, že mu dal facku, a pritom si udrel líce tesne pod okom, do zárubne dverí, čo následne zase zmenil tak, že zranenie pod okom si spôsobil, pri odchode z izby, potom čo vzájomne zápasili na kresle pri dverách, nato však syn začal kričať, že sa zabije, to zopakoval niekoľko krát, preto hneď volal políciu, keď ho napadol vôbec sa nebál, že mu ublíži, on nie je taký agresívny. Túto zásadnú zmenu výpovede svedok poškodený na hlavnom pojednávaní nevedel vysvetliť, a teda prečo pred vyšetrovateľom vypovedal, že bol riadne napadnutý a zo strachu pred ďalšími útokmi syna, zavolať políciu. Potom sa s manželkou o tom porozprávali a uvedomil si, že on nekričal, že zabije jeho, ale že zabije seba, tvrdil, že mal vypité aj o 01.30 hod ráno, keď podával trestné oznámenie, ale aj o 17.30 hod. podvečer dňa 18.02.2014, keď vypovedal pred povereným príslušníkom, ani si nepamätám, že bol na polícii, že bol poučený o následkoch krivej výpovede. Potvrdil, že so synom žijú v spoločnej domácnosti, dome a v minulosti sa nikdy nesprával tak, aby mal z neho strach.

Taktiež v prípravnom konaní bola vypočutá svedkyňa A. Č., ktorá potvrdila, že do izby, kde bol brat s priateľkou, prišla spolu s mamou, keďže bolo počuť veľký krik, videla ako brat prevrátil polovicu gaučovej súpravy a vyhánal priateľku z domu preč, snažila sa najsamprv pomôcť jej, preto začiatok napádania s otcom nevidela, ktorý medzi tým prišiel do izby mu dohovoriť, aby sa správal slušne, ale keď sa otočila, videla ako brat fyzicky napáda otca, avšak brat sa ho snažil udierať do oblasti hlavy, kde videla ako otec jednu dostal a následne sa len bránil rukami, pričom s mamou sa už len snažili zadržať brata,

aby nepokračoval v napádaní otca a taktiež nakoľko je brat silnejší ako otec a stále sa vyhrážal, že ho zabije, báli sa, aby to nedošlo do krajnosti, ona podala otcovi telefón, aby zavolať políciu ešte počas napádania brata.

Aj svedkyňa A. Č. na hlavnom pojednávaní zásadným spôsobom zmenila výpoveď. Potvrdila, že brat mal slovný konflikt s priateľkou a do toho vstúpil otec, v snahe pomôcť priateľke, aby vyšla z izby, sa k nim otočila chrbtom a nato už len zbadala, že sú v sebe, nevidela, aby sa vzájomne napádali päťami, facky videla, váľali sa po kresle, pričom dvere do izby sa prakticky dotýkajú kresla, keď spadli, zvalili sa viac menej pozdĺž kresla, od dverí, zo slovného prejavu brata, to pochopila tak, že aj keď kričal, že zabijem, tak to sa vyjadroval na svoju osobu, nie vo vzťahu k otcovi, lebo mal vtedy zistiť, že jeho priateľka má iného. Napádali sa vzájomne. Zmenu výpovede vysvetlila tak, že ona nevie ako si to vysvetlil vyšetrovateľ, ale brat nekričal na otca, že zabije jeho, ale seba, pričom je pravdou, že ho spolu s mamou oddeľovali od otca.

Svedkyňa W. Č. matka obžalovaného v prípravnom konaní uviedla, že prvá na krik do obývačky šla jej dcéra A. a potom ona, keď vošla do obývačky, syn bol ticho a stál v strede izby, potom prišiel manžel, ktorý priskočil k synovi a snažil sa ho odstrčiť, aby dal pokoj priateľke, pričom manžel syna neudrel, avšak syn povedal, aby sa do toho mu nemiešal a následne manžela začal biť dľaňami rúk, kde manžel sa snažil brániť, ona s dcérou sa snažili oddeliť syna od otca, kde sa to nakoniec podarilo a manžel z chodby domu odišiel na dvor, kde ona zostala v kuchyni spolu s D.E. Z., nepočula, aby sa niekto niekomu vyhrážal zabitím, súčasne však podľa nej mal manžel obavu o svoj život preto, lebo keď je syn pod vplyvom alkoholických nápojov, tak má zlú náladu a je prchký.

Na hlavnom pojednávaní svedkyňa W. Č. následne uviedla, že keď prišla do obývačky, tak videla naťahovanie sa medzi manželom a synom, žiadne údery nevidela, videla ako syn sotil do manžela, smerom k dverám vchodovým a ten si odomkol a ušiel preč. Ušiel preč preto, lebo chcel mať od neho pokoj a určite sa ho nebál. Určite sa nevyhrážal manželovi zabitím, ale možno, že tam bol takýto výkrik, ale to myslel na seba. Zmenu výpovede odôvodnila tak, že si presne nepamätá, čo vypovedala pred vyšetrovateľom, bolo to už dávno, keď prišla do izby oni tam už dvaja boli, to zranenie manžela je z toho, že keď sa sácali na tej chodbičke, tak sa manžel tam udrhel do obkladu.

V prípravnom konaní svedkyňa D. Z. uviedla, že obžalovaný po hádke začal do nej surovo strkať a vyháňať ju z izby, v tom prišiel do izby jeho otec, ktorý asi rozsvietil svetlo a povedal synovi, aby jej dal pokoj, že či je normálny a taktiež sa ho snažil od nej odtlačiť, avšak nevidela, aby ho jeho otec udrhel, avšak videla, ako nepríčetne zaútočil päťami na otca a to takou silnou intenzitou, že ani matka a sestra ho spolu s otcom nevedeli zastaviť, kde nato sa zavrela do izby, kde spala, lebo sa veľmi bála a videla už len ako do domu prišli policajti a zobrali ho so sebou, pričom na hlavnom pojednávaní túto výpoveď potvrdila.

Z lekárskej správy A.. U. P. je zrejme aké zranenia boli poškodenému spôsobené a to pomliaždenie tváre vľavo a nosa, ako aj ľavého predlaktia, príčinu vzniku zranení poškodený uviedol, že bol pobitý vlastným synom.

Taktiež zo záznamov o dychových skúškach je zrejme, že v čase spáchania trestného činu bol obžalovaný pod vplyvom alkoholických nápojov.

Na hlavnom pojednávaní bolo vykonané dokazovanie čítaním znaleckého posudku z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie psychiatria znalcov A.. O. Č. W. A.. D. A. zo záverov ktorého vyplýva, že vyšetrením duševného stavu obžalovaného bolo zistené, že ten netrpí duševnou chorobou, ide u neho o duševnú poruchu a to poruchu osobnosti s rysmi emočnej nestálosti a disociality, syndróm závislosti od alkoholu, t.j. alkoholizmu na stupni rozvinutého III. vývojového štádia a tempore criminis. V čase spáchania trestného činu mohol rozpoznať jeho nebezpečenstvo pre spoločnosť a ovládať svoje konanie, pričom v súčasnosti je schopný chápať zmysel trestného konania. Pobyt na slobode je pre zistenú duševnú poruchu (najmä agresívne ebriety) pre spoločnosť potencionálne nebezpečný a z týchto dôvodov navrhli ochranné liečenie protialkoholické ústavnou formou, nakoľko pravdepodobná prognóza ďalšieho vývoja vo vzťahu k proti spoločenskému konaniu je vzhľadom na osobnosť obžalovaného neistá.

Súd nemá dôvod neveriť výpovedi svedka poškodeného O. Č. st. ako aj výpovediam samotných očitých svedkov fyzického napádania sa medzi obžalovaným a poškodeným W. Č., A. Č. W. D. Z., ktoré učinili ešte v prípravnom konaní a to hneď deň nasledujúci po incidente.

Z výpovede vo veci konajúceho príslušníka PZ K. D. je zrejmé, že poškodený ako aj všetci svedkovia vypovedali spontánne, neboli k výpovedi nútení, alebo že by im mali byť podsúvané slová, ktoré sú obsahom ich výpovedí, pričom súčasne súd konštatuje, že ani jeden zo svedkov, ktorí zmenili svoju výpoveď na hlavnom pojednávaní oproti výpovedi v prípravnom konaní, nedokázali zmenu svojej výpovede hodnoverne, logicky a presvedčivo zdôvodniť, tak aby tieto mohli byť relevantné pre ustálenie skutkového stavu. Všetci zhodne uvádzali O. Č. S., W. Č. W. A. Č., že práve vo veci konajúci policajt pri výsluchu to zle pochopil, lebo oni to tak nemysleli s intenzitou útoku obžalovaného, spôsobom jeho vykonania a s jeho súčasným slovným prejavom o zabití poškodeného.

Je preto podľa názoru súdu zjavné, že dôvodom zmeny výpovedí vyššie uvedených svedkov, keďže ide o blízke osoby, je, snaha pomôcť obžalovanému vyhnúť sa uznaniu viny za hore prezentované protiprávne konanie a v konečnom dôsledku aj samotnému výkonu nepodmienečného trestu odňatia slobody, keďže všetci zainteresovaný rodinný príslušníci vedeli, že v súčasnosti v prípade obžalovaného ešte stále plynie skúšobná doba podmieneného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody za totožnú trestnú činnosť.

Súd vychádzajúc z hore uvedených dôkazov, ktoré zhodnotil jednotlivo, ale aj v ich súhrne, preto neuveril obhajobe obžalovaného prezentovanej na hlavnom pojednávaní. Preto pri takto ustálenom skutkovom stave súd má dôvodne za to, že obžalovanému ako trestne zodpovednému subjektu bolo nepochybne preukázané, že dňa 17.02.2014 v čase o 23.00 hod. v rodinnom dome v mieste trvalého bydliska v P. XX, okr. Svidník, po požití alkoholických nápojov a predchádzajúcim konflikte, fyzicky napadol svojho otca O. Č. takým spôsobom, že ho päšťami udieral do oblasti hlavy a opakovane kričal, že ho zabije, pričom mu spôsobil ľahké zranenie a to pomliaždenie nosa a tváre vľavo a odreninu ľavého predlaktia s dobou liečenia do 7 dní, čím u neho vzbudil dôvodnú obavu a o jeho život a zdravie, že svoje vyhrážky aj uskutoční, čím svojím konaním naplnil všetky pojmové znaky skutkovej podstaty prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Tr. zákona, na chránenej osobe podľa § 139 ods. 1 písm. c/ Tr. zákona

Podľa § 139 ods. 1 písm. c/ Tr. zákona chránenou osobou sa rozumie blízka osoba.

Podľa § 127 ods. 4 Tr. zákona blízkou osobou sa na účely tohto zákona rozumie príbuzný v priamom pokolení, osvojiteľ, osvojenec, súrodenec a manžel; iné osoby v rodinnom alebo obdobnom pomere sa pokladajú za navzájom blízke osoby len vtedy, ak by ujmu, ktorú utrpela jedna z nich, druhá právom pociťovala ako ujmu vlastnú.

Predmetná skutková podstata predpokladá aktívne konanie zo strany páchatel'a, konanie spočívajúce vo vyhrázaní sa a teda prejav vôle páchatel'a navonok v takej forme a kvalite a zodpovedajúcej intenzite, že tento prejav je natoľko vážne mienený, že navonok je spôsobilí vyvolať dojem, že páchatel' týmto prejavom vôle to myslel vážne. V danom prípade, že z vyhrážky je jasné, že páchatel' sa vyhráža takými následkami alebo skutkami, z ktorých by mohli také následky aj vyplývať, pričom takto prejavená hrozba navonok môže byť samozrejme aj konkludentná, čiže bez slovného prejavu.

Je nepochybné, že v danom prípade bolo použité priamo fyzické násilie na útok smerujúci voči poškodenému, čiže hrozba bola realizovaná fyzickým násilím, ktorú obžalovaný použil spolu so slovným prejavom, že ho zabije, čo konečnom dôsledku bolo spôsobilé vyvolať u poškodeného obavu z hroziaceho fyzického násillia a to za takých okolností, kedy sa poškodený mohol dôvodne domnievať, že hrozba je reálna a že sa násilie uskutoční.

Spáchaním tohto prečinu obžalovaný porušil záujem spoločnosti na ochrane pred nebezpečným vyhrázaním.

Obžalovaný konal úmyselne a to formou nepriameho úmyslu tak, ako to predpokladá ustanovenie § 15 písm. b/ Tr. zákona, keďže vedel, že ak hore popísaným spôsobom fyzicky napadne otca a súčasne sa mu bude vyhrážať zabitím, môže tým uňho vzbudiť dôvodnú obavu o jeho život, či zdravie, pričom sa takýmito následkami svojho konania bol uzrozumený.

Súčasne vzhľadom na spôsob vykonania činu a jeho následky, okolnosti, za ktorých bol čin spáchaný, mieru zavinenia a pohnútku páchatel'a je závažnosť za vinu kladeného prečinu obžalovanému, vyššia než nepatrná.

Pri určovaní druhu a výmery trestu uloženého obžalovanému sa súd riadil základnými zásadami uvedenými v ustanovení § 34 Tr. zákona a bral teda do úvahy konkrétne okolnosti spojené so spôsobom spáchania trestného činu a jeho následkom, zavinením, poľahčujúcimi a priťažujúcimi okolnosťami, osobou páchatel'a, jeho pomermi a možnosťou jeho nápravy.

Čo sa týka spôsobu spáchania trestného činu a jeho následku súd bral do úvahy výsledky dokazovania, z ktorých vyplynulo, že obžalovaný v rámci hádky s priateľkou, fyzicky napadol svojho otca, ktorý ho žiadal, aby sa upokojil, za súčasného vyhrážania sa zabitím, čím mu spôsobil zranenia spojené z ujmou na zdraví, čo v konečnom dôsledku uňho vzbudilo dôvodnú obavu o život a zdravie, pričom obžalovaný sa svojím konaním dopustil úmyselného trestného činu vo forme nepriameho úmyslu, tak ako to bolo hore popísané.

Súd nezistil ani jednu z poľahčujúcich okolností uvedených v ustanovení § 36 Tr. zákona. S priťažujúcich okolností tak, ako sú taxatívne vymenované v ustanovení § 37 Tr., však súd prihliadol na okolnosť uvedenú pod písm. m /., nakoľko obžalovaný prakticky za totožný trestný čin už bol odsúdený.

Súd pri hodnotení osoby obžalovaného a jeho pomerov zistil, že obžalovaný je dlhodobo nezamestnaný, iba vykonáva menšie obecné práce, pričom je poberateľom dávky v hmotnej núdzi. V mieste trvalého bydliska bol hodnotený negatívne hlavne preto, že po požití alkoholických nápojov sa správa agresívne, hlavne doma. Žije v rodinnom dome svojich rodičov s nimi v spoločnej domácnosti.

Obžalovaný bol doposiaľ 10 x súdne trestaný, v posledných desiatich rokoch 4 x, pričom sa dopúšťal aj majetkovej trestnej činnosti, avšak v poslednom období spojenej s násilnou trestnou činnosťou, to najmä vo či najbližším v spoločnej domácnosti. Ostaný krát bol rozsudkom Okresného súdu vo Svidníku sp. zn. 0T/13/2011 zo dňa 30.11.2011 uznaný vinným pre nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Tr. zákona, na chránenej osobe podľa § 139 ods. 1 písm. c/ Tr. zákona a za to mu bol uložený nepodmienečný trest odňatia slobody na 1 (jeden) rok a 10 (desať) mesiacov so zaradením pre jeho výkon do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Aj napriek tomu, že z výkonu uvedeného trestu odňatia slobody bol rozhodnutím Okresného súdu Košice I. zo dňa 14.11.2012, sp. zn. 4Pp/75/2012 podmienčne prepustený so skúšobnou dobou na 3 roky, sa obžalovaný v čase jej plynutia, opätovne dopustil násilnej trestnej činnosti a opäť voči blízkeму príbuznému.

Súd zisťoval aj okolnosti rozhodné pre posúdenie možnosti nápravy páchatel'a, bral do úvahy jeho doterajšie správanie, príčiny, ktoré viedli k spáchaniu trestného činu, prostredie v ktorom žije a či sa v minulosti už dopustil proti právneho konania. Opierajúc sa už o uvedené skutočnosti je zrejmé, že obžalovaný bol v minulosti opakovane súdne trestaný a taktiež niekoľkonásobne potrestaný v rámci priestupkového konania. Aj napriek tomu, že mu za jeho protiprávne konania boli ukladané tresty, či sankcie za spáchané priestupky, obžalovaný sa aj naďalej dopúšťal proti právneho konania, čo v jeho prípade zjavne svedčí o jeho benevolentnom postoji k držiavaniu zákonov, preto súd opodstatnene hodnotí prognózu jeho nápravy negatívne

Vzhľadom na všetky okolnosti, ktoré súd zisťoval a prihliadal na nich pri určovaní druhu trestu a jeho výmery tak, ako to predpokladá ustanovenie § 34 ods. 4 Tr. zákona, má za to, že v danom prípade pre dosiahnutie účelu trestu je nevyhnutné obžalovanému uložiť trest odňatia slobody spojený z jeho výkonom, riadiac sa pritom pravidlom upraveným v ustanovení § 49 ods. 2 Tr. zákona, keďže obžalovaný sa predmetného úmyselného trestného činu dopustil, v čase plynutia skúšobnej doby podmienčeného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody.

Pri výmere trestu súd prihliadol na už skôr spomínanú priťažujúcu okolnosť a osobu obžalovaného a preto mu uložil trest na dolnej hranici zákonom stanovenej trestnej sadzby, čiže 16 (šestnásť) mesiacov, pričom trestná sadzba pri prečine nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b / Tr. zákona za súčasného použitia pravidla uvedeného v ustanovení § 38 ods. 4 Tr. zákona je 16 (šestnásť) mesiacov až 3 (tri) roky.

Súd pre výkon uloženého trestu odňatia slobody obžalovaného zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia postupujúc v súlade s ustanovením § 48 ods. 2 písm. a/, ods. 4 Tr. zákona, aj keď obžalovaný bol v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin.

Súd ukladal trest na dolnej hranici upravenej trestnej sadzby a so zaradením do ústavu s minimálnym stupňom stráženia v úmysle zohľadniť aj okolnosti za ktorých došlo k spáchaniu skutku. Obžalovaný, opäť konal pod vplyvom alkoholických nápojov, bol silne rozrušený nezhodami s vtedajšou priateľkou, pričom zjavne opäť konal skratovo, agresívne, práve alkohol v jeho prípade je spúšťačom tohto neprimeraného násilného správania, preto má súd zato, že možnosť výkonu trestu v ústave z miernejším režimom, za súčasného uloženia aj protialkoholického liečenia, je v danom prípade postačujúce na nápravu páchatel'a ako aj ochranu spoločnosti.

Preto súd riadiac sa závermi znaleckého dokazovania z odboru psychiatrie uložil obžalovanému aj postupom podľa § 73 ods. 2 písm. d/ Tr. zákona ochranné liečenie protialkoholické ústavnou formou, čo v predchádzajúcich rozhodnutiach súdu absentovalo.

Na základe všetkých vyššie uvedených skutočností súd rozhodol tak, ako je to uvedené vo výroku tohto rozsudku.

inému sa vyhrážal smrťou takým spôsobom, že to mohlo vzbudiť dôvodnú obavu a čin spáchal na chránenej osobe ,

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie do 15 dní odo dňa jeho vyhlásenia cestou tunajšieho súdu na Krajský súd v Prešove.